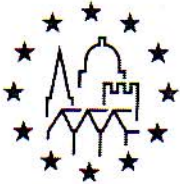

20

Registreringskjema

for 4. klassenes

”Vann og dagliglivets kulturminner”

4. klasse ved: Høyenhall.....skole

Adresse : Traktorveien 15
0678 Oslo

Kontaktlærer: Liv Signe Hagen

Telefon : 41311844 E-post: livsighag2@hotmail.com

Fortellingen handler om: Aamodt bru i Oslo

Foto følger vedlagt: i papirkopi på CD

Klassen og lærer aksepterer at deres fortelling og bilde kan brukes digitalt /
og på nettsider: Ja

Fortelling og bilde sendes **innen 15. juni** 2009: Den norske kulturminnedagen
Stortingsgaten 12
0161 Oslo

101 mann går i takt

Kamilla våknet av musikken fra en russebuss. Nå ble hun minnet på at det var 17. mai, og på et blunk fikk hun på seg uniformen. Hun hentet klarinetten og løp snarveien til Simons hus.

Samtidig satte en tidligere pirat ved navn Ahmed Svartskjegg ut båtene sine på Maridalsvannet. Etter mange år som kriminell hadde han nå begynt å jobbe i høybransjen. Hver dag fraktet han høy til bondegårder.

I parken sto hele korpset på 99 mann klare, og hissigproppen Petter, som var korpsdirigent, var rødere enn en chili, og trampet som en okse i grusen. Kamilla og Simon på stortromme hadde ikke kommet, og korpset skulle begynne å gå. Petter hoppet opp og ned av sinne, og merket ikke at brillene falt av nesa og at han fikk trampet på dem.

Ahmed lastet båtene med høy, og plutselig snublet han i fortoyningen, han falt i vannet, og båtene begynte å drive nedover elva.

Simon som alltid måtte plukke minst 30 fine steiner hver dag, gjorde at de ble forsinket. De løp den siste biten, og snart

Så de korpset. Petter var så sint og ropte at de måtte gå sist i toget siden de var forsinket. De blei litt lei seg, men Kamilla sa, - Vi må tørke tårene, for kongen kan ikke se at vi er triste på 17. mai! Det siste Petter brølte var - Nå får dere prøve å gå i takt!

Korpset pleide aldri å klare å gå i takt, men idag var de så redde for Petter at de gjorde det han sa. For første gang greide de å gå i takt! De satte i gang å spille, og da de kom til den hvite brua marsjerte Petter rett på. Han gikk uten briller og så ikke så mye. Da de siste i korpset skulle gå på brua, stoppet Kamilla plutselig opp. Hun leste på et skilt ved brua hvor det sto - 100 mand kan jeg bære, men jeg svigter under lakkefast marsch.

Det tok litt tid før hun skjante hva det sto, og ropte plutselig så høyt hun kunne - Renne brua låter ikke at vi går i takt! Men det var for sent. Brua hadde "begynt å gynge kraftig. Korpset spilte så godt de

Kunne "like a bridge over troubled water", men de begynte å bli urolige. I samme sekund seilte Ahmeds båter i full fart nedover elva. Nå grynget brua så mye at hele korpset leitet fra bakken på likt, og alle føyk over rekkverket på vei ned i elva. Samtidig kom båtene til Ahmed slytende akkurat der hvor korpset sluppte ned. Alle jentene brølte som gutter og guttene hylte som jenter, og en etter en landet de i høyet til Ahmed. Petter dro hodet sitt ut av en tuba, og for første gang smilte han. - Dere, nå spiller vi, My Bonnie is over the ocean! Korpset stemte i, og så seilte de nedover elva på vei til bondegården med høy.

